VE O GELECEKTİR

Yazar:

KEVSER YAYINLARI

Türkçe

2009-10-05 07:47:46

VE O GELECEKTİR VE O GELECEKTİR

KEVSER YAYINLARI

HZ. MEHDİ (A.S)

On birinci İmam Hasan Askeri'nin oğlu olan İmam Mehdi (s.a.) Hicri 255 yılı şaban ayının 15'nde, Samerra şehrinde sabah vakti dünyaya geldi. İsmini "Muhammed" koydular. Annesinin adı, Nergis'dir. İmamın doğuşu, halkın çoğundan, özellikle Abbasi casuslarından gizli tutuluyordu.

Çünkü, on ikinci İmamın kıyam edeceği ve bütün zalimlerin hükümetine son vereceği Hz. Peygamber (s.a.a) tarafından müjdelendiği için, Abbasi Saltanatı endişe içerisindeydi. Bu yüzden İmamın yok edilmesi için plânlar tertipliyorlardı. Muhterem babaları hayatta iken, yalnızca İmamı samimi dostu olan Şiîler ziyaret edebiliyorlardı.

Babalarının şahadetinden sonra Abbasi Saltanatı, İmamın öldürülmesi için geniş çaplı bir harekete girişti. Allah da onun gaybetini ve halkın gözünden uzak bir şekilde yaşamasını irade buyurdu.

İSLAM'DA MEHDİLİK

İnsanoğlu yeryüzüne yerleştiği günden beri tam anlamıyla mutluluğu içeren toplumsal bir hayat arzusunu taşır ve böyle bir günün geleceği ümidiyle adım atar.

Eğer objeler dünyasında böyle bir arzu ve isteğin, gerçekleşir yönü olmasaydı, böyle bir arzu onun tabiatına yerleşmezdi. Nitekim yemek olmasaydı açlık, su olmasaydı susuzluk ve neslin devam etmesi olmasaydı, cinsel istek düşünülemezdi.

Dolayısıyla zorunlu olarak dünyanın geleceği, adalet, sulh, safa ve samimiyetle dolu bir güne sahip olacaktır. İnsanlar fazilet ve üstünlüklerle dolup taşacaktır.

Yahudilik, Hıristiyanlık, Vesenîlik, Mecusilik ve İslam gibi dünyada hakim olan din

ve mezheplerde beşerin kurtarıcısı diye birisinden söz edilmiştir. Tatbik ve uyarlamada farklı görüşlere sahip olmalarına rağmen hepsi onun zuhur edeceğini, zulüm ve fesatla dolan yeryüzünde adaleti hakim kılacağını müjdelemişlerdir.

İslamî inançlar arasında tevhit ve nübüvvet gibi temel inançlardan sonra Mehdilik konusu kadar Kur'an ve sünnet açısından temelleri sağlam olan ve toplumların hayatında etkin role sahip bulunan, bu yüzden de sürekli canlı ve gündemde tutulması gereken hiçbir İslamî ilke yoktur.

Dolayısıyla evrensel bir müslih inancına oryantalistlerin İslamî inanç ve konulara yaklaşım tarzıyla yaklaşmalarının, Kur'an ve sünnette sahip olan bu gerçeği bir inanç değil de çeşitli sebeplerle oluşmuş bir kültür olarak değerlendirmelerin veya başka dinlerden etkilenme sonucu meydana geldiğini savun-maların arkasında, gayri ilâhî ve siyasî gaye ve amaçlar aramak gerekir.

İslam'ın sunduğu tüm esaslar insanın fıtratına uygundur. Bu yüzden bu esaslar şu veya bu şekilde diğer dinlerde ve hat-ta bütün İslam toplumlarında görülebilir.

Dolayısıyla bu akidenin saptırılmış ve tahrif edilmiş şeklinin diğer toplumlarda görülmesi onun insan fıtratına uygun olduğunu gösterir. Örneğin Allah'a tapmak insanın yaratılışından kaynaklanan bir hakikat olduğu için, bu gerçek farklı şekillerde kendini göstermektedir.

Tarih boyunca hatta günümüzde bile siyasi ve maddi çıkar amacıyla yalancı mehdilerin çıkışı, bu meselenin ne denli köklü bir inanç olduğunu gösterir.

Mehdilik inancı kesin İslamî kaynaklarda yer almıştır. Dolayısıyla her Müslümanın buna inanması gerekir.

Kur'an'da Hz. Mehdi (a.s)

Bu hususta ele alınabilecek ayetler arasında sadece bir kaçını, bu ayetlerle ilgili Ehlibeyt İmamlarından nakledilen açıklamalarla birlikte sunmakla yetiniyoruz.

1- Bazı ayetlerde, Allah'ın İslam dinini bütün dinlere galip kılmayı irade ettiği açıklanmıştır. Örneğin şu ayetlerde:

a) Tevbe suresi, 33. ayet: "Müşrikler istemese de dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur."

b) Saff suresi, 9. ayet: "Müşrikler istemese de dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur."

c) Fetih suresi, 28. ayet: "O kendi peygamberini hidayet ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. (Bu büyük vaade) şahit olarak Allah

yeter."

Bu ayetlerde, İslam dininin kültürel, iktisadî ve siyasi açıdan bütün yeryüzünde ve dünya çapında diğer dinlere karşı üstünlüğü ve galebesi söz konusu edilmiştir.

Bu ayetlerin bir öncesine bakılırsa, ayetlerin ne demek istediği daha bir netlik kazanır. Tevbe suresinde söz konusu ayetin öncesi şöyledir: "Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah mutlaka kendi nurunu tamamlamak ister."

Saff suresindeki ilgili ayetten önce ise şu ayet yer almıştır: "Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlayacaktır."

Ayetlerle ilgili hadisler de vurguladığımız anlamı pekiştirirler. Hz. İmam Sadık (a.s) Tevbe suresindeki ayetle ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

"Allah'a andolsun ki bu ayette zikredilen vaat henüz gerçekleşmiş değildir. Kaim (kıyam edecek olan Hz. Mehdi) zuhur edinceye kadar da bu gerçekleşmeyecektir. Kaim zuhur ettiğinde onun kıyam ve zuhurundan rahatsızlık duymayacak olan hiç bir kâfir ve müşrik kalmayacaktır. Kâfir veya müşrik olan bir kimse, taşın içinde de olsa, o taş dile gelecek ve 'Ey mümin! İçimde bir kâfir var, beni kır ve onu öldür' diyecektir."[1]

Hz. Ali (a.s) bu ayeti okuduğunda Ubade "Acaba bu üstünlük ve galebe gerçekleşti mi?"diye sordu. Orada bulunanlar "Evet" dediler. Bunu üzerine Hz. Ali şöyle buyurdu: "Hayır, canım elinde olan Allah'a andolsun ki bu galebe ve üstünlük, ancak yeryüzünde sabah ve akşam 'La ilâhe illallah' sesi yükselmeyen hiçbir bayındır yer kalmayınca gerçekleşir."[2]

İmam Muhammed Bâkır (a.s) şöyle buyurmuştur: "Bu galebe ve üstünlük Al-i Muhammed'den olan Mehdi kıyam edince gerçekleşecektir. Öyle ki yeryüzünde Hz. Muhammed Mustafa'yı (onun peygamberliğini) ikrar etmeyen kimse kalmaz."[3]

2- Maide suresi, 54. ayet: "Ey inananlar! Sizden kim dininden dönerse, (Yahudi ve Hıristiyanları dost edinirse, bilsin ki) Allah, yakında öyle bir toplum getirecek ki O onları sever, onlar da O'nu severler.

Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve şiddetlidirler. Allah yolunda cihat ederler ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar..."

Bu ayet önceki ayetlerle ele alındığında Kur'an'ın Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeme konusuna ne kadar önem verdiği ortaya çıkar.

Kur'an-ı Kerim önem verdiği meseleleri ele alırken, vurgulu ve sert bir ifade

kullanır. Bu da şunu gösterir: Ortada olumsuz etkenler vardır. Bunlar insanları büyük felaketlere ve onur kırıcı alçaklıklara duçar edecek yoğunluktadır.

Sonuçta Kur'an'ın bu uyarılarını dikkate almayanlar, Allah'ın korkunç gazabıyla yüz yüze geleceklerdir.

Kâfirlerin ve Ehlikitab'ın dost edinilmesinin yasaklanması durumu, Kur'ân'da üzerinde önemle durulan yasaklardan biridir. Hatta, denebilir ki, Kur'ân'da kâfirlerin ve Ehlikitab'ın dost edinilmesinin yasaklanışı ile ilgili olarak kullanılan sert üslûp başka hiçbir ayrıntı nitelikli yasakla ilgili olarak kullanılmamıştır.

Bu ayette yüce Allah, söz konusu toplumu getirmeyi doğrudan kendi zatına nispet etmiştir. Bununla dininin yardımcısı olduğu mesajını veriyor. Demek isteniyor ki, bu dinin bir yardımcısı var. O varken dine yardım için başkasına ihtiyaç yoktur. Bu yardımcı, yüce Allah'tır.

Ayette, söz konusu kavim aracılığı ile dine yardım edileceği vurgulanıyor. Bu da, bazı kimselerin din düşmanlarını ulusal yardımlaşma için dost edinmelerine karşılık olarak dile getiriliyor. Ayrıca kavim sözcüğü kullanılıyor ve söz konusu kavmin nitelikleri ve davranışları çoğul kipiyle ifade ediliyor.

Bütün bunlar gösteriyor ki, geleceği vaat edilen kavim bir topluluk olacaktır, bir veya iki kişiden ibaret olmayacaktır. Yüce Allah'ın her dönemde, Allah'ı seven, Allah tarafından sevilen, müminlere karşı alçakgönüllü, buna karşın kâfirlere karşı üstün ve onurlu, Allah yolunda cihat eden ve bu hususta hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayan bir insan göndermesi gibi bir durum kastedilmiyor.

Ayetin işaret ettiği husus üzerinde düşündüğümüz zaman göreceğimiz şudur:

Bugün biz Müslümanlar topluluğunu saran ve hayatımızın her alanına egemen olan tüm rezillikler, -ki biz bunları önce kâfirlerden aldık, sonra içimizde kök saldılar, bizzat bizim değerlerimiz hâline dönüşerek ürediler- yüce Allah'ın ayette, getireceğini vaat ettiği topluluğa ilişkin olarak dile getirdiği niteliklerin karşıtlarıdır.

İşte Kur'ân bu çarpıcı gerçeği bu denli net ifadelerle muhataplarına anlatıyor. İstersen şöyle de diyebilirsin: Bu, gaybî bir haberdir.

Her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah, İslâm toplumunun bir gün dinden döneceğini haber veriyor. Kuşkusuz bu, terminolojik anlamda bir irtidat değildir. Bir düşüş, bir alçalış anlamında dinden dönüştür.

Sonra yüce Allah -bu pozisyonda bulunan- İslâm toplumuna, bir topluluk ortaya çıkaracağını vaat ediyor. Bunlar öyle bir topluluktur ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı şiddetli ve onurludurlar. Allah yolunda cihat ederler ve hiçbir kınayıcının kınamasından

korkmazlar.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, onlara ilişkin olarak sayılan bu nitelikler, bugünkü İslâm toplumunda izine rastlanmayan niteliklerdir. Ayetin üzerinde iyice düşündüğümüz zaman, ayetin İslâm toplumunun ileride ne tür rezilliklere duçar olacağını ve hangi alçaltıcı durumlara düşeceğini ayrıntılı bir şekilde haber verdiğini görürüz.

Bu rezilliklere ilişkin olarak, ahir zamanda meydana gelecek kimi gelişme-lerle ilgili Peygamberimizden (s.a.a) ve Ehlibeyt İmamlarından (onlara selâm olsun) çok sayıda hadis rivayet edilmiştir.

Bu hadislerin bir kısmı art niyetli saptırmalardan ve tahriflerden kurtulamamışsa da, bununla beraber bunlar arasında, gelişmeler ve yaşanan olaylar tarafından doğrulanan haberleri içeren hadisler de vardır. Bunlar, yaklaşık olarak bin yıl önce kaleme alınmış ilk kuşak âlimlerin eserlerinde yer almaktadırlar.

Bu eserlerin çoğu da gerçekten isnat edildikleri kişiler tarafından kaleme alınmış; günümüze aktarılırken herhangi bir kayba uğramamış ve birçok âlim tarafından onlardan nakledilmiştir.

Kaldı ki, bu rivayetler, o gün için henüz gerçekleşmemiş ve o sırada yaşayan insanların beklemediği, tahmin etmediği ve edemeyeceği olaylara ilişkin haberler veriyorlar.

Ayetin tefsiri ile ilgili olarak nakledilen hadislerden de aynı anlam anlaşılmaktadır. İmam Cafer Sadık (a.s) bu ayetle ilgili olarak şöyle buyurmuştur: "Bu ayette işaret edilen misyonun sahibi koruma altındadır. Şayet insanların tümü gitseler de, Allah onu ve ashabını getirecektir.

Onlar yüce Allah'ın haklarında şöyle buyurduğu kimselerdir: 'Şimdi şun-lar, bunları inkâr ederse, biz bunları inkâr etmeyecek bir toplumu, bunlara vekil bırakmışız.' [En'am 89] Onlar şu ayetin kastettiği kimselerdir: "Ey inananlar! Sizden kim dininden dönerse, (bilsin ki) Allah, yakında öyle bir toplum getirecek ki..."[4]

3- Birçok ayette salih kulların yeryüzüne egemen olacağı ve dünyanın yönetiminin onlara verileceği bildirilmiştir:

a) Nur suresi, 55. ayet: "Allah içinizden iman edip salih amellerde bulunanlara vaat etmiştir ki; şüphesiz onlardan öncekileri nasıl güç ve iktidar sahibi kıldıysa onları da yeryüzünde güç ve iktidar sahibi kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini tam bir güvene erdirecektir..."

Yüce Allah iman edip salih amellerde bulunanlara üç şeyi vaat etmiştir:

Birincisi; yeryüzünde halife olmayı, yani Allah'ın temsilcisi olarak yeryüzünde hükümet etmeyi.

İkincisi; dini yerleşik kılıp sağlamlaştırmayı, yani Allah'ın hükümlerinin hayatın bütün alanlarında manevî nüfuzu ve hakimiyetini.

Üçüncüsü; korkunun emniyete çevrilmesini, yani korku ve emniyetsizliğe sebep olan bütün etkenlerin ortadan kaldırılmasını ve yeryüzünde tam bir emniyet ve huzurun hakim oluşunu.

İşte bu üç vaat sonucu, insanlar yetişir, Allah'ın halis kulu olma ve bütün kalplerde tüm putların kırılması için uygun ortam hazırlanır ve böylece yaratılış gayesi tahakkuk bulur.

Elbette Resulullah'ın yaşadığı asrın sonlarında bu ayetin anlamının geniş bir bölümü gerçekleşti; fakat bu ayette ifade edilen vaat, yeryüzünün tamamını kapsayacak şekilde gerçekleşmemiştir ve dünya henüz bu olayı beklemektedir.

Ayetle ilgili hadislerden de açıklanan anlamın kastedildiği anlaşılmaktadır. Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Yeryüzünde hiçbir çadır veya ev kalmaz, illa ki Allah izzetle veya zilletle İs-lam kelimesini (kelime-i şehadeti) ona sokar."

Hz. İmam Zeynelabidin'in (a.s) bu ayeti okuyup şöyle buyurduğu nakledilmiştir: "Allah'a andolsun ki, onlar biz Ehlibeyt'in izleyicileridir.

Allah onlara bu imkanı bizden olan birinin eliyle -ki o bu ümmetin vaat edilen Mehdi'sidir- sağlayacaktır. İşte onun hakkında Resu-lullah (s.a.a) da şöyle buyurmuştur: "Eğer dünyanın ömründen yalnızca bir gün kalmış olsa bile, Allah o günü benim soyumdan birinin hakimiyete kavuşması için uzatacaktır.

Onun ismi benim ismim olacak, yeryüzünü zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi adalet ve eşitlikle dolduracaktır."[5]

b) Enbiya suresi, 105. ayet: "Andol-sun biz Zikir'den (bütün semavi kitaplar veya Tevrat) sonra Zebur'da da 'Hiç şüphesiz, salih kullarım yeryüzüne mirasçı olacaklardır' diye yazdık."

İmam Muhammed Bâkır (a.s) bu ayetle ilgili olarak şöyle buyurmuştur: "Bunlar, ahir zamanda zuhur edecek olan Mehdi'nin (a.s) ashabıdır."[6]

Hadislerde Hz. Mehdi (a.s)

Evrensel İslamî bir hükümetin Hz. Resulullah'ın (s.a.a) soyundan olan Meh-di adında birisi tarafından gerçekleştirileceği hakkındaki hadisler gerek Şia kay-naklarında olsun, gerekse Ehlisünnet kaynaklarında olsun, tevatür haddini aşmıştır.

Ayrıca Şia kaynaklarında Hz. Meh-di'nin (a.s) 12. imam ve Resulullah'ın (s.a.a) vasisi olduğuna, İmam Hüseyin'in (a.s) dokuzuncu evladı ve İmam Hasan Askeri'nin (a.s) oğlu olduğuna dair hadisler tevatür haddindedir.

"Mütevatir hadis" yalan olması ihtimalini kesinlikle giderecek ve bütün rivayetlerin hata olabileceği ihtimalini geçersiz kılacak ölçüde fazla ravi tarafından aktarılan hadise denir. Bu tür hadis, senet ve belge olarak kabul edilebilecek kadar kesin ve güvenilirdir.

Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili olarak yüzlerce hadis nakledilmiştir.

Bu konuda ilk asırdan günümüze kadar sayısız kitaplar yazılmış ve Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili hadisler bir araya toplanmıştır. Şia ve Sünni hadis kitapları içinde bir bölüm ve babı Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili hadislere ayırmayan veya en azından konuyla ilgili birkaç hadis nakletmeyen bir kaynak eser hemen hemen yok gibidir.

Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili olarak yüzlerce hadis nakledilmiştir. Otuzu aşkın sahabe, bunu bizzat Peygamber efendimizin (s.a.a) kendisinden aktarmışlardır.

Şia ve Sünni kaynaklarında geçen Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili hadislerdeki bazı teferruat ve söylem farklılığını bir kenara bırakacak olursak, bu hadislerin or-tak anlamı özetle şudur:

-Hz. Mehdi (a.s) Hz. Resulullah'ın (s.a.a) pâk Ehlibeyti'ndendir.

-Adı onun adıdır.

-Hz. Fatıma'nın (a.s) soyundandır.

-Ahir zamanda zuhur edecektir.

-Yeryüzü tamamen zulüm ve haksızlıkla dolduktan sonra, onu adalet ve hakla dolduracaktır.

-Hz. İsa (a.s) onun zamanında gökten inecek ve onun arkasında namaz kılacaktır.

-Onun zamanında yeryüzünde fakir insan kalmayacaktır.

Bu hususta nakledilen hadislerden sadece bir kaçını zikretmekle yetiniyoruz. İsteyenler bu alanda yazılan kitaplara baş vurabilirler. Hz. Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

"Eğer dünyanın ömründen sadece bir tek gün kalacak olsa bile, yüce Allah onu o kadar uzatır ki benim soyumdan olan birini göndersin ve yeryüzünü adaletle doldursun, tıpkı zulüm ve adaletsizlikle dolduğu gibi."

İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur:

"Kaim kıyam ettiği zaman devletini adalet temeline uygun olarak kuracak. Zulüm ve adaletsizlik onun döneminde yok olacak. Caddeler, yollar onu sayesinde güven ve huzur içinde olacak.

Yer-yüzü kendi bereketini dışarı verecek. Hak sahibi kendi hakkına kavuşacak. Halk içerisinde aynen Davud (a.s) ve Peygamber (s.a.a) gibi hüküm verecek.

İşte bu dönemde yeryüzü kendi hazinelerini aşikâr edecek, bereketlerini ortaya çıkaracak ve infak, sadaka ve maddî yardıma müstehak biri bulunmayacaktır. Çünkü bütün müminler zengin ve ihtiyaçsız olacaktır."[7]

GAYBETTE BULUNAN İMAMIN FAYDASI

Hz. Mehdi ile ilgili kafaları meşgul eden sorulardan biri de "Gaib İmamın faydası nedir?" şeklindedir.

Bir başka izahla:

İmam, insanların rehberidir. Dini yayma, toplumsal sorunlara çözüm getirme, İslam düşmanlarına karşı mücadele etme, iyiliği emredip kötülükten sakındırma, mazlumları savunma, ilahi hüküm ve hadleri uygulama ve kısacası toplumsal adaleti gerçekleştirme gibi rehberliğin vazgeçilmez görevleri vardır.

O halde gaip olan bir imam, bu görevleri nasıl üstlenebilir?

Bu sorunun cevabının açıklık kazanması için şu noktaya dikkat edilmesi gerekir: İnsanlar, gaybet döneminde masum bir önderin aşikar olmaması yüzünden bir çok feyizden mahrum kalmalarına rağmen, bir çok yönden de imamın varlığından faydalanmaktadırlar.

Çünkü masum imamın varlığının faydası, sadece aşikar olarak yol göstermek, toplumsal sorunları çözümlemek gibi yukarıda sözü edilen işlerden ibaret değildir.

İmamın varlığının başka önemli faydaları da vardır. Biz bu konuyla ilgili olarak Peygamber (s.a.a) ve Ehlibeyt İmamlarından nakledilen bir takım hadislere işaretle bu faydaların bir kısmını açıklamaya çalışacağız.

a) İmam Feyiz Vasıtasıdır

"Gaib İmamın faydası nedir?" gibi sözler daha çok imamet ve velayetin ma-nasını bilmeyen, imamın sadece hüküm bildiren ve hadleri uygulayan bir şahıs olduğunu düşünenlerin sözüdür; oysa imamet ve velayet makamı bu zahiri makamlardan daha önemli bir mana ifade etmektedir.

Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili olarak elimize ulaşan çeşitli hadisler içerisinde, yukarıdaki soruya cevap niteliği taşıyan derin anlamlı kısa bir ifade görülmektedir.

Hz. Peygamber efendimize (s.a.a) "Gaybet döneminde Hz. Mehdi'nin varlığının ne gibi faydası olacaktır" şeklinde yöneltilen bir soruya şöyle cevap verdiler:

"Beni peygamber olarak gönderen Allah'a andolsun ki, insanlar gaybet döneminde, bulutların arkasında kalan güneşten faydalandıkları gibi ondan faydalanırlar."

İmam Zeynelabidin (a.s) şöyle buyurdu: "Biz, Müslümanların imamı, dünya ehlinin hüccetiyiz. Yıldızların gök ehline güvence ve kurtuluş vesilesi olduğu gibi, bizler de yer ehlinin güvence kaynağı ve kurtuluş vesilesiyiz. Bizim hürmetimize, Allah istemedikçe gökten bir şey yere düşmez.

Bizim vasıtamızla Hak-k'ın rahmet yağmuru yağmakta ve yeryüzü bereketlerini çıkarmaktadır; eğer biz yeryüzünde olmasaydık, yeryüzü üzerin-dekilerini yutardı. Allah Ademi yarattığı günden beri yeryüzü hiçbir zaman hüccetsiz kalmamıştır.

Ama bu hüccet bazen zahirdir ve tanınır, bazen de gaip ve gizlidir. Kıyamete kadar da yeryüzü hüccetsiz kalmayacaktır. Eğer imam olmazsa, Allah'a hakkıyla ibadet edilmez."

Süleyman A'meş diyor ki: "İnsanlar gayıp imamın varlığından nasıl faydalanabilirler?" diye sorduğumda İmam şöy-le buyurdu: "Bulutların arkasında kalan güneşten faydalandıkları gibi."

Allame Meclisi Bihar-ul Envar kitabında, insanların gaybet döneminde İmamdan faydalanmalarının, bulutların arkasında kalan güneşten yararlanmalarına benzetilmesini ve bu iki hususun ortak yönlerini geniş bir şekilde ele almış ve şu hususlara değinmiştir:

1- İlim ve hidayet nuru İmamın aracılığı ile insanlara ulaşmaktadır. Birçok hadisten de anlaşıldığına göre varlık alemi imamların hürmetine yaratılmıştır. Eğer onlar olmasaydı, varlık nuru başkalarına ulaşmazdı. Onların bereketiyle, onların şefaatçiliğiyle, onların aracılığıy-la ilim ve öğretiler Allah tarafından insanlara ulaşır.

Belalar onların vasıtasıyla defedilir. Aksi takdirde insanlar yapmış oldukları kötülüklere karşılık çeşitli azaplara yakalanırlardı. Nitekim Allah, Peygamberle ilgili şöyle buyuruyor: "Sen onların içinde bulundukça, Allah onlara azap edecek değildir." (Enfal, 33)

2- İnsanlar bulutların arkasında kalan güneşten faydalanmalarıyla birlikte sürekli olarak güneşin önünde engel olan bulutların çekilmesini ve güneşin tamamen ortaya çıkarak gözler ile görülmesini ve daha fazla faydalanılmasını beklerler.

Gaybet döneminde de ihlaslı müminler, her an Hz. Mehdi'nin (a.s) zuhur etmesini bekler ve hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmazlar.

3- Hz. Mehdi'yi (a.s) bu kadar alamet ve faydalarının olmasına rağmen inkar etmeye kalkışan kimsenin durumu, bulutların arkasında olan güneşin varlığını inkar eden kimseye benzer.

4- Bazen güneşin bulutların arkasında kalması, insanlar için daha faydalı olabilir. Bugün de Hz. Mehdi'nin (a.s) gaybette olmasının insanlar için birtakım faydaları olabilir.

5- Bulutların arkasından çıkan güneşe ancak bazı kimseler bakmaya muvaffak olurlar. Hz. Mehdi (a.s) de gaybet dönemimde bazıları tarafından görülebilir ve ziyaretine erişilebilir.

6- Güneş, herkesin faydalanması içindir; ama kör olan kimse güneşin ışığından faydalanamaz. Hz. Mehdi'nin (a.s) varlığından kalbi kör olan kimseler dışında herkes faydalanır.

7- Güneşin ışığı evlere kabiliyetleri, pencerelerinin büyüklüğü ve küçüklüğü oranında yansır. İnsanlar da, İmamın hidayet nurundan kendi kabiliyetleri oranında yararlanabilirler.

Açık havada olup da vücudunu dört bir yandan güneşin ışığına sunan kimse ile güneşin ışığı ile kendi arasında engeller bulunan kimsenin ışıktan yararlanmaları elbette ki aynı oranda olamaz. İnsanlar bütün engelleri kaldırmalıdırlar ki, hidayet nuru onları dört bir yandan kuşatsın.

Bu açıklamalardan şu sonuç ortaya çıktı: İmamın gerekliliği hüküm bildirmek ve hadleri uygulamak gibi görevlerle sınırlı değildir.

Sahih hadislerden anlaşıldığına göre ve irfan ehli alimlerinin ortaklaşa kabullendikleri ilke üzere kesin ilahi irade gereği, gayp alemiyle insanlar arasında aracı olması ve ilahi feyzlerin mecrası olması için sürekli olarak bir masum imamın (insan-i kâmilin) varolması bir zarurettir. Nitekim önceden İmam Zey-nelabidin'den (a.s) nakledilen hadis bu hususu açıklamaktaydı.

b) İmam Ümit Kaynağıdır

Gaib İmama (a.s) inanmak, kurtuluşu beklemek ve onun zuhurunu gözlemek, insanlara büyük bir ümit vermektedir. Bu ümit, başarı ve ilerlemede en büyük etkenlerden biridir. Ümitlerini yitiren bir topluluk asla başarıya ulaşamaz.

Örneğin karargâhta bulunan bir komutanın varlığı, askerlere ümit verir ve onların çaba göstermelerini sağlar. Komutanın ölüm haberini duyan bir ordu, ileri teknikle

donanmış olsa da dağılıverir ve askerler ümitsizliğe kapılırlar.

Bir önderin hasta veya yolculukta da olsa, hayatta olması toplum düzeninin korunmasına sebep olur; ölüm haberi ise ümitsizlik ve karamsarlığa neden olur.

Ehlibeyt mektebine inananlar, zayıf tabakanın her geçen gün daha bir zayıflaması, toplumsal sorunların fazlalaşması ve sömürgeciliğin gelişmesi gibi sorunlar karşısında, ümitsizliğe kapılmaz ve kendilerini yalnız hissetmezler.

Hz. Mehdi'nin (a.s) hayatta olmasına inanmanın, gönüllerdeki ümidi canlı tut-ması, titrek kalplere huzur vermesi, maddeciliğin hakim olduğu bu karanlık dönemde müminleri inançlarında sabit kılması, hayırseverleri iş ve faaliyetlere itmesi, yenilgi ruhunu yok etmesi, insanları tevhit hükümetini kurarak, zulmü tamamen yok edecek bir inkılap hazırlığı içinde olmaya sevk etmesi, hedef yolunda çalışmaya, nefis tezkiyesi ve ilahi öğretilerle ilgilenmeye ve zuhur için gerekli şartları oluşturmaya teşvik etmesi, tartışma götürmez bir gerçektir.

Ayrıca İmamın (a.s) gaybette olması, onun büsbütün bir gizlilik içinde ve gözle görülmez bir varlık olduğu anlamına gelmez. Gaib olması, başkalarının onu tanımaması anlamına gelir.

İmam (a.s) tıpkı diğerleri gibi normal bir yaşantıya sahiptir. Onu başkalarından farklı kılan özellik, uzun ömürlü olması ve tanınmaz bir şekilde yaşamasıdır. Dolaysıyla İmam (a.s), gaybet döneminde liyakatli insanlarla irtibat halindedir; onları özel olarak eğitmekte ve büyük bir inkılap için hazırlamaktadır.

c) Dinin Korunmasına Vesiledir

Hz. Ali (a.s) her dönemde insanların ilahi önderlere olan ihtiyaçlarını şöyle açıklıyor:

"Yeryüzü Allah için hüccet ve burhanla kıyam eden imamdan boş kalmaz. Bazen o imam zahir ve açık, bazen de gizlidir. Allah'ın hüccetleri iptal edilmesin diye böyledir bu. Onlar nerededirler? Allah'a andolsun ki sayı açısından azdırlar, ama değer ve makam açısından büyük. Yüce Allah, onlar vasıtasıyla kendi hüccet ve burhanlarını korumaktadır..."

Zamanın geçmesi, şahsi fikir ve değerlendirmelerin dini konulara karıştırılıp din adına sunulması, sapık mekteplerin aldatıcı ve çekici programlarına yönelme, fasit ellerin semavi öğretilere uzanması, İslâm kanunlarının pratik alandan uzaklaştırılması vb. faktörler el ele vererek, İslâm kanunlarından bazılarının unutulmasına, asaletini yitirmesine ve tahrif edilmesine neden olur.

Vahiy olarak inen bu öğretiler, onun bunun beyinleriyle temas etme sonucu siyahlaşır ve ilk günkü parlaklığını yitirir. Bu nurun, karanlık fikirlerin çerçevesinden

geçmesi sonucunda, ışığı azalır ve yansıması zayıflar.

Hatta dar görüşlü insanların, bu güzel İslam ağacına artırdıkları dal ve budaklarla tanınmaz bir hale gelir. Peygamber efendimize (s.a.a) hitaben kaleme alınan bir şiirde şöyle denilmiştir:

"Süsleme peşindeler şeriatını

Güzelleştirmedeler dinini

Eklenen dal ve budaklardan

Görsen tanıyamazsın artık, sen onu"

Durum böyleyken acaba Müslümanlar içinde, İslam'ın yasa ve öğretilerini gelecek nesiller için olduğu gibi koruyan birinin bulunması gerekmez mi? Acaba yeniden mi vahiy inecektir?!

Kesinlikle hayır. Çünkü vahiy kapısı ebediyete dek kapanmıştır. Öyleyse asıl din nasıl korunmalı? Tahrifler ve hurafeler nasıl önlenmeli? Bu, ancak masum bir İmam vasıtasıyla gerçekleşir. Hz. Ali (a.s) şöyle buyuruyor: "Yeryüzü Allah için, hüccet ve burhanla kıyam eden İmamdan boş kalmaz... Allah'ın hüccetleri iptal edilmesin diye böyledir bu."

D) Yaratılış Hedefini Temsil Ediyor

Akıllı hiç bir insan, hedefsiz ve amaçsız hareket etmez. Akıl ve ilim öncülüğünde atılan her adım, muhakkak hedef doğrultusunda ve amaca yönelik olmalıdır.

İnsanların kendi işlerinde varmak istedikleri hedef ve amaç, eksiklik ve ihtiyaçlarını gidermektir. Yüce Allah'ın işlerindeki hedef ise, yaratıkların ihtiyaçlarını gidermesidir.

Allah'ın işlerinde kendine yönelik bir ihtiyacı karşılamak istemesi düşünülemez. Çünkü zatı her yönüyle sınırsız ve her türlü eksiklikten pak ve münezzehtir. Şu örneğe dikkat ediniz:

Uygun bir toprakta, gül ve meyve bağı icat etmek için ağaç ve fidan dikiliyor. Bağa su verirken ağaç ve güllerin yanında, faydasız birtakım bitkiler de sudan yararlanır ve yeşerir. Burada bağ sahibinin ana hedefi ağaç ve güllere su vermektir. Ancak bunun yanında, bazı yararsız bitkilerin de sudan yararlanması kaçınılmazdır.

Eğer bir ağaç dışında, bağda büyüyen bütün ağaçlar, güller kurur, ancak salim kalan bu ağaç öylesine verimli olur, tüm ağaçlardan beklenilen meyveyi yalnız başına verirse, bağ sahibi yine bağla ilgilenir ve birçok yararsız bitkiler de

yararlansa bile su vermeyi sürdürür.

Ancak verimli olan o bir ağaç da kurursa artık bağ sahibi bağı sulamaktan vazgeçer. Yansi faydasız bitkilerin hayatı, verimli ağaç ve güllerin varlığına bağlıdır. Bunlar varolduğu müddetçe onlar da var olurlar.

Konunun sonunda şunu da belirtmek isteriz ki, gaybet döneminde İmamın varlığının faydaları, sadece sözü edilen faydalarla sınırlı değildir, diğer birçok faydaları da vardır ki, biz onlara yer veremedik. Umarız ki açıklanan faydalar bu hususta yeterli olur.

Buraya kadar sözü edilen faydalardan şu sonuç ortaya çıkıyor ki, gaybet döneminde İmamı, topluma faydası olamayan bir varlık olarak nitelendirmek ve Hz.

Mehdi'ye inanmanın Şia toplumunda durgunluk ve gevşemeye yol açtığını söyleyerek Mehdilik inancına saldırıda bulunmak, imametin ne anlama geldiğini kavrayamamaktan kaynaklanmaktadır.

GAYBET DÖNEMİNDE MÜMİNLERİN VAZİFELERİ

Bu bölümde gaybet döneminde Ehl-ibeyt mektebini tanıma şerefine nail olmuş ve zamanın imamı olan Hz. Mehdi-'yi (a.s) tanıyarak cahiliye hayatından kurtulmuş olanların, bu dönemdeki ağır yükümlülüklerinden bir kısmını sıralamaya.

Umarız ki, Allah bizleri ve mümin kardeşlerimizi bu yolda muvaffak kılar.

Gaybet döneminde yapılması ve uyulması gereken hususların aktarılması, büyük bir önem taşımaktadır. Müminler bu hususlara riayetle, hayatlarına yeni bir çekidüzen vererek yaşamlarını o hazretlerin rıza ve hoşnutluğu doğrultusunda tanzim eder ve zuhur hazırlığına hız kazandırmış olurlar, inşaallah.

1- Hz. Mehdi'nin (a.s) özelliklerini, vasıflarını bilmeli ve zuhur edeceği sıradaki alamet ve olaylardan da haberdar olmalıdır. Çünkü bu makamı haksız iddia edenlerin karşısına çıkabilmek ve yalan yere Mehdilik iddiasında bulunacak olanları tanımak, ancak bu sıfatları bilmekle mümkün olur.

Nitekim bir hadiste şöyle buyurul-maktadır: "Çağının İmamını tanımadan ölen biri, cehalet ölümü üzere ölür."[8]

2- Hz. Mehdi'ye sevgi beslemek:

Hz. Mehdi'nin (a.s) de aralarında bu-lunduğu Ehlibeyt'i sevmek bütün Müslümanlara farzdır. Bu husus birçok ayet ve hadiste tasrih edilmiştir. Kur'an-ı Ke-rim'de yüce Allah şöyle buyur-maktadır: "...De ki, peygamberliğim karşılığında

yakınlarımı sevmeniz dışında sizden hiçbir ücret ve karşılık istemiyorum."[9]

Ehlibeyt'ten olan Hz. Mehdi'yi (a.s) sevme hakkında da, özellikle hadisler nakledilmiştir.[10]

3- Hz. Mehdi'nin zuhurunun bekleyişi içinde olmak:

Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin en üstün ameli, bekleyiş içinde olmak ve Allah'tan gelecek olan zaferi dilemektir."[11]

İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyuruyor:

"Bizi beklemek, Allah yolunda kanlar içinde kalmakla eş anlamlıdır."[12]

Hz. Mehdi'yi beklemek; masum, adil ve fazilet sahibi İmamı tanımak ve ona inanmak, bu İmamın bütün dünyaya adaleti yayacağına inanmak, bireysel alanda adalet ve insanî değerlere tutkun olmak, toplumsal alanda adalet inancına dayalı ve adaleti yayacak bir devletin kurulmasına çalışmak, dinî ve ahlakî emir ve kurallara ciddiyetle uymak, sorumluluk ve görev bilinci taşımak demektir.

Bu anlamda onu beklemek, Allah'ın dininin zafer ve galebesini beklemek demektir. Böyle bir "bekleyiş"in en büyük ibadet olacağı apaçık ortadadır.

Böyle bir bekleyiş içinde olan, gaybet çağında ölse bile, Hz. Mehdi'nin zuhurunda onun saflarına katılıp Allah yolunda cihad etmiş kimse gibi olur. Hadis-i şerifte de buyurulduğu üzere: "Hz. Kaim Mehdi'yi bekleyerek ölen kimse, onun ordugâhında bulunan kimse gibidir."[13]

4- Hz. Mehdi (a.s) için sürekli ve aralıksız duada bulunmak:

Hz. Mehdi'nin işlerinin kolaylaşması ve zuhurunun çabuklaşması için sık sık dua etmek İmama bizzat yardımcı olmakla eş değerdedir. Bu nedenledir ki, bizzat Ehlibeyt'ten ulaşan birçok sahih hadiste, salavatın -özellikle günlük farz ibadetlerden sonra- şöyle getirilmesi tavsiye edilmiştir: "Allahumme salli ala Muhammedin ve Al-i Muhammed ve ac-cil ferecehum." Yani: "Ey Allah'ım Muhammed ve onun Ehlibeyti'ne rahmet et ve onlarla gerçekleşecek kurtuluşu yakınlaştır."

Aynı şekilde Hz. Mehdi için okunan ve Ferec Duası diye bilinen duayı devamlı okumak, hiç terk etmemek, bilhassa secde halinde, bu duayı okumak önemle tavsiye edilmiştir. Mezkur dua şöyledir: Allah'a hamd ve Resulüne salat ve selamdan sonra şöyle denilir:

"Allahumme kun li-veliyyike'l Hüc-ceti'bn'il Hasan'il Askeri, salavatuke aleyhi ve ala âbâih, fî-hazihi's sâeti ve fî kulli sâeh, veliyyen ve hafizen ve kaiden ve nasiren ve

delîlen ve ayna, hatta tus-kinehu arzake tav'a ve tumettiahu fîha tavîla; birahmetike ya Erham-er rahi-mîn."

5- Hz. Mehdi'nin ayrılığına üzülmek ve faziletlerini anlatarak o İmamı hatırlamak.

6- Hz. Mehdi'nin (a.s) adını veya lakaplarından birini duyunca saygı için ayağa kalkıp ve sonra oturmak.

Bizzat Ehlibeyt İmamları bu davranışı sergilemiş ve Hazretin adı geldiğinde saygıyla yerlerinden doğrulup edeple oturmuşlardır. Bu konuda ulaşan sahih bir rivayette şöyle geçer:

"Bir gün, İmam Sadık'ın (a.s) yanında Sahib'uz Zaman Hz. Mehdi'nin adı anıldı; İmam Sadık (a.s), ona saygı gayesiyle hemen yerlerinden doğruldular."[14]

Hz. İmam Rıza'nın yanında Hz. Ka-im'in (Mehdi) adı getirilince, İmam Rıza bir elini başının üzerine koyarak saygıyla yerlerinden kalkıp, onun işlerinin kolaylaşması için duada bulundular."[15]

7- Hz. Mehdi (a.s) zuhur ettiğinde ona yardımcı olmaya ahdetmek:

Bu ahitleşme ve müminin kalben aldığı bu büyük karar, aslında iman ve yekin etmiş olmanın alametlerindendir. Abdulhamid Vasıtî İmam Bâkır'dan (a.s) "Kaim'i göremeden ölürsek ne olur?" diye sorduğunda, İmam şöyle buyurdular: "Sizden biri, Âl-i Muhammed'in Kâim'ini gördüğü takdirde ona yardımcı olacağına karar verirse, tıpkı onun saflarında kılıcıyla cihad etmiş gibi olur."[16]

8- Hz. Mehdi'yi (a.s) ziyaret:

Ziyaret şekli, ilgili dua ve ziyaret kitaplarında mevcuttur.

9- Yüce Allah'tan (c.c) İmam vasıtasıyla şefaat istemek ve ona tevessülde bulunmak:

Hadislerde, Allah'ın has velilerine tevessülde bulunmak ve onların yüzü suyu hürmetine Hak Teala'ya yönelmeğe tavsiye edilmiştir.

Büyük sahabe Hz. Selman'dan şöyle rivayet edilir:

Hz. Muhammed'in (s.a.a) şöyle buyurduğunu duydum: "Yüce Allah buyuruyor ki: Benim katımda mahlukatın en üstünü Muhammed ile kardeşi Ali'dir, sonra da Allah'a doğru vesile olan İmamlar gelirler. Benden bir şey dileyen, Muhammed ve onun masum soyu (Ehlibeyti) vasıtasıyla dilesin...."

10- Gaybet döneminde müminlerin birbirini sabra davet etmesi:

"Birbirlerine sabrı tavsiye"den maksat, müminin evlatlarına, yakınlarına, dostlarına, akrabalarına ve mümin kardeşlerine, Hz. Mehdi'ye (a.s) inanmayı, gaybet süresinin uzaması karşısında sabırlı olmayı, bu süreçte kendilerine ulaşan bela, fitne ve zorluklara tahammül etmeyi, zorluklar karşısında inancından dönmeyip azim, sebat ve kararlılıkla, hak bildiği yolda yürümeyi tavsiye etmesidir.

Burada şu noktayı önemle vurgulamak gerekir ki, sabır zulmü kabullenmek demek olmayıp, azim ve iradenin gevşememesi anlamına gelir. Gerçekte sabrın hak yolunda sebat göstermek anlamına geldiğini Kur'an-ı Kerim'den de anlamak mümkündür.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: "Şüphesiz, 'Bizim Rabbi-miz Allah'tır' deyip sonra (bu söz üzerinde) sebat edenler -yok mu- onların üzerlerine melekler iner ve -derler ki- 'korkmayın, hüzne kapılmayın, size vaat olunan cennetle sevinin."[17]

Bu ayette de belirtildiği gibi sabır, inandıktan sonra şu veya bu sebeple inan-cında gevşememek, doğruluğuna inandığı yolu azim ve kararla sürdürmektir.

11- Nefsin tehzibi ve arıtılması:

Çirkin sıfatlardan nefsin arıtılması ve güzel ahlakla süslenilmesi her zaman ve her dönem için gerekli amellerdendir: Ancak, gaybet devrinde bunun bilhassa vurgulanmış olmasının nedeni, Hz. Meh-di (a.s) ile birliktelik şerefine nail olma ve onun ashabına katılabilmenin ancak bu yolla -nefsin kötülük ve çirkinliklerden arıtılmasıyla- mümkün olabildiği içindir.

Nitekim Nu'mani kendi senediyle İmam Sadık'tan şöyle rivayette bulunur: "Kaim'in ashabından olmak isteyen kimse nefsini kötü hâl, alışkanlık ve davranışlardan temizleyip iyi ahlak sahibi olmalı ve bu haliyle onun zuhurunu beklemelidir.

O kendisini bu şekilde temizler, yetiştirir ve bu halde ölür de onun ölümünden sonra zuhur gerçekleşirse, İmamı görüp ona ulaşanların sevabını kazanır. O halde gayretli olun ve onu bekleyin, ne mutlu size ey Allah'ın rahmetine muhatap olanlar!"

12- Hz. Mehdi'yi (a.s) desteklemek ve ona yardımcı olabilmek için bir araya gelme ve toplanma:

Hz. Mehdi'nin (a.s) ashabından olma şerefine nail olmak isteyen kimseler, İslam'ın önem verdiği birlik ve beraberliğe ve gerçek anlamda kalplerinin birbirine yakınlaşmasına önem vermelidirler. Bu noktaya riayet etmemek, onların Hz. Mehdi'den uzak kalmaları ve onu ziyaret etmekten mahrum olmalarının başlıca nedenlerinden biri sayılır.

13- İmamın yakınlarına ve dostlarına saygı duymak:

İster Hz. Ali ve Hz. Fatıma'nın soyundan gelen seyyidler gibi kan bağıyla, isterse alimler ve müminler gibi manevi bağla Hz. Mehdi'ye yakınlıkları olan her-kese hürmette bulunmak gerekir. Bu durumda, bizzat Hz. Mehdi'nin (a.s) kendisine hürmette bulunulmuş demektir. Bu hususta da sahih rivayetler vardır.[18]

14- Her yönüyle İmamın amel ve ahlâkını örnek alarak ona benzemeye ça-lışıp ona uymak:

İmanın kemali ve kıyamette onunla birlikte olup cennette onun yanında bulunmak, ancak İmamın amel ve ahlakını örnek alarak, hayatını o yönde düzenlemek ve kendisini o doğrultuda yetiştirmekle mümkün olur.

Hz. Ali'nin (a.s) şöyle buyurduğu rivayet edilir: "Bizi seven, bizim yaptığımızı yapmalı ve takvayı kuşanmalıdır."[19]

İmam Bâkır'dan (a.s) şöyle nakilde bulunulur: "Allah'a itaat eden bizim dos-tumuzdur; O'na isyan eden bizim düşmanımızdır. Bizim dostluğumuza, ancak amel ve takvayla ulaşılır."[20]

15- Din kardeşlerinin haklarına özenle riayet etmek:

Bu da velayet ipine sımsıkı sarılmakla olur. Kitaplarda buna delalet eden pek çok hadis mevcuttur.

Mualla b. Huneys'ten şu hadis rivayet edilir:

İmam Sadık'a (a.s) müminin mümin üzerindeki hakkını sordum. "Müminin yetmiş hakkı vardır." buyurdular ve bun-lardan sadece yedisini bana bildireceklerini söylediler:

"O aç oldukça, sen tok olmamalısın. Onun giyeceği olmadıkça, sen giyinmemelisin. Onun kılavuzu olup kendisine yol göstermelisin. Onun elbisesi olmalısın (kusurlarını örtmelisin).

Onun dili olmalısın (hakkını savunmalısın) Eğer senin hizmetçin varsa (ve onun hizmetçisi yoksa) kendi hizmetçini onun yatağını sermek ve işlerini görmek için göndermelisin. Kendin için istediğin şeyi onun için de istemelisin.

Böyle yapabilirsen, kendi velayetini bizim velayetimize, bizim velayetimizi de Allah'ın velayetine bağlamış olursun."

Kısacası bu dönemde mümine düşen en büyük görev, İmam Mehdi'nin razı olmayacağı iş ve davranışlardan ciddiyetle kaçınmak ve İmamın takdirini

kazanabilecek bir davranış ve hayat tarzını sürdürmektir.

Bunun nasıl olacağıysa apaçık ortadadır. O İmamın rızası, Allah'ın rızasından başka bir şey olmadığına ve Allah'ın rızası da, emretmiş olduğu ferdî ve sosyal dinî vazifelerin ifası olduğuna göre gaybet çağında bize düşen, dinî vazifelerimizi özenle yerine getirmekten ibarettir.

Allah'ın salat ve selamı Resulü'ne ve onun pak soyundan gelen 12 hak vasisine ve bu cümleden olmak üzere Ehlibeyt İmamlarının on ikincisi ve sonuncusu o-lan Hz. Mehdi'ye olsun.

Allah'ım! Onun zuhurunu çabuklaştır.

Allah'ım! Onun işlerini kolaylaştır.

Allah'ım! Onun gönlünü daima ferah kıl.

Bizlere, onun has yardımcılarından olma nimetini nasip eyle!

Bizlere, onun samimi ve sabırlı tanımaz askerlerinden olma nimetini nasip eyle!

Bizi onun ashabından, gaybet ve zuhurunda yakın yardımcılarından kıl!

AHİR ZAMAN ALAMETLERİ

Hz. Mehdi'nin (a.s) zuhurundan önce gerçekleşecek ahir zaman alametleri ile ilgili olarak gerek Peygamber efendimizden (s.a.a), gerekse Ehlibeyt İmamlarından (a.s) rivayet edilen hadislerin sayısı oldukça fazladır. Ancak biz bu bölümde konuyla ilgili en kapsamlı hadislerden birini zikretmekle yetindik.

Kummî kendi tefsirinde babasından, o Süleyman b. Müslim el-Haşşab'dan, o Abdullah b. Cerih el-Mekki'den, o Ata b. Ebi Riyah'dan, o da Abdullah b. Abbas-'tan şöyle rivayet eder:

Resulullah efendimizle (s.a.a) birlikte Veda Haccını yerine getiriyorduk. O sırada Resulullah (s.a.a) Kâbe'nin kapısına tutundu ve yüzünü bize çevirerek şöyle buyurdu:

"Size kıyametin işaretlerini haber vereyim mi?" O sırada onun en yakınında Selman (r.a) bulunuyordu, dedi ki: "Evet, haber ver ya Resulullah."

Peygamberimiz (s.a.a) şöyle buyurdu: "Kıyametin işaretlerinden biri namazın ortadan kalkması, şehevî arzuların peşine düşülmesi, tutkulara yönelik eğilimlerin artması, mala büyük değer verilmesi, dinin satılarak karşılığında dünyalık şeylerin alınmasıdır.

Bu şartlar ortaya çıktığında, gördüğü kötülükleri değiştirme gücünü kendinde bulamamanın verdiği ıstırapla müminin yüreği ve içi, suda tuzun erimesi gibi erir."

Selman hayretle sordu: "Bu da mı olacak ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde tu-tan Allah'a yemin ederim ki, ey Selman! Bütün bunlar olacak ve bu sırada onları zorba emirler, fasık vezirler, zalim bilginler ve hain eminler yönetecektir."

Selman sordu: "Bunlar da mı olacak ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin olsun ki, ey Sel-man, bütün bunlar olacak. Bu sırada münker (kötü) maruf (iyi) olacak, maruf da münker olacak, haine güvenilecek, güvenilen kimse ihanet edecek, yalan söyleyenler tasdik edilecek ve doğru söyleyenler de yalanlanacaklar-dır."

Selman, "Bütün bunlar olacak mı ya Resulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve bu sırada kadınlar yönetici olacak, cariyelere danışılacak, çocuklar minberlere oturacak, yalan bir beceri gibi algılanacak, zekât bir kayıp, Müslümanların beytülmalını talan etmek bir ganimet gibi görülecektir.

Kişi anne ve babasına eziyet edecek, buna karşın arkadaşına iyilik edecektir. Ve kuyruklu yıldız doğacaktır."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada kadın kocasının ticaret ortağı olacak, yağmur normal mevsiminde yağmayacak, sıcak mevsimlerde yağacak, cömert insanlar olabildiğince sert ve kaba olacaklar, zor duruma düşen yoksul insan küçümsenecektir.

Bu sırada çarşılar birbirlerine yakın olacaktır. Biri: 'Hiçbirşey satamadım' diyecek, bir başkası: 'Hiç kâr etmedim' diyecektir. Bundan dolayı Allah'ı suçlar gibi konuşacaklardır."

Selman, "Bunlar da mı olacak ya Re-sulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacaktır ve bu sırada başlarına bir kavim musallat olacaktır ki konuşacak olsalar, boyunlarını vuracaklar; susacak olsalar, her şeylerini mubah sayacaklar, mallarına el koyacak, saygınlıklarını çiğneyecekler.

Kanlarını dökecek, yüreklerine korku salacaklar. O sırada müminleri korkak, ürkek, pısırık ve çekingen görürsün."

Selman, "Bunlar da mı olacak ya Re-sulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada bir şey doğudan ve bir şey de batıdan getirilecek ve bunlar ümmetimi etkileyip yönlendirecektir. Vay ümmetimin zayıflarına, onların elinden neler çekecekler, neler?! O zalimlerin de Allah'ın azabından dolayı vay hâllerine!

Bunlar küçüklere acımayacak, büyüklere saygı göstermeyeceklerdir. Hiçbir kusuru bağışlamayacaklardır. Onlarla ilgili haberler hep çirkin ve ağza alınmayacak cinstendir. Bedenleri insan bedeni, ama kalpleri şeytan kalbi olacaktır."

Selman, "Bunlar da mı olacak ya Re-sulallah?" diye sordu.

Resulullah buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada erkekler erkeklerle, kadınlar da kadınlarla ilişkiye gireceklerdir. Kızlar ailelerinin evinde kıskanılıp korunulduğu gibi erkek çocuklar da kıskanılıp korunu-lacaklar. Erkekler kendilerini kadınlara, kadınlar da kendilerini erkeklere benzetecekler. Kadınlar eğerlere bineceklerdir. Ümmetimden onlara Allah'ın lâneti olsun."

Selman, "Bunlar da mı olacak ya Re-sulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman bütün bunlar olacak ve o sırada mescitler tıpkı Kilise ve Havralar gibi yaldızlanacak. Mushaflar süslenecek, minareler uzun olacak, saflar kalabalık, ama kalpler birbirlerine karşı nefretle dolu olacak, dilleri farklı şeylerden söz edecektir."

Selman, "Bunlar da mı olacak ya Re-sulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada ümmetimin erkekleri altın takılarla süsleneceklerdir. İpek ve ibrişim giysiler giyinecek, kaplan derisini alış veriş metaı hâline getireceklerdir."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada faiz çok yaygın olacak, gıybetle ve rüşvetle iş görülecektir. Dinin değeri düşecek, buna karşılık dünyanın değeri yükselecektir."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak ya Resulullah?"

Buyurdu ki: Evet, canımı elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada boşanmalar çoğalacak, Allah'ın koyduğu hiçbir sınır, hiçbir hukuk gözetilemeyecektir. Tabi, bütün bunların Allah'a bir zararı olamayacaktır."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada şarkıcı cariyeler ve çalgı aletleri ortaya çıkacak, ümmetimi, en kötü ve en şerli fertleri yöneteceklerdir."

Selman, "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada ümmetimin zenginleri gezip dolaşma amacıyla, orta hâlli olanları ticaret amacıyla, yoksulları da gösteriş ve desinler için hacca gideceklerdir.

Bu sırada bazı topluluklar, Allah'tan başkası için Kur'ân öğrenecek, Kur'ân'ı bir müzik melodisi, bir çalgı gibi algılayacaklar. Diğer bazı topluluklar, Allah'tan başkası için fıkıh öğreneceklerdir. O sırada zinadan peydahlanan çocuklar çoğalacaktır. Kur'ân'ı teğanniyle okuyacaklar ve dünya için birbiriyle çekişecekler."

Selman, "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?" diye sordu.

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada haramlar çiğnenecek, bol günahlar kazanılacak ve kötüler iyilere musallat olacaklardır. Yalan her tarafı kaplayacak, inatçılık insanların tipik bir davranışı hâline gelecek, yoksulluk baş alıp gidecektir.

İnsanlar giysilerle birbirlerine karşı övüneceklerdir. Üzerlerine yağmur mevsimi dışında yağmur yağacaktır. Vakit geçirmek amacıyla tavla, satranç gibi oyunlar oynamayı ve müzik dinlemeyi hoş karşılayacaklardır. Marufu emretmeyi ve münke-ri nehyetmeyi hoş karşılamayacaklardır.

Öyle ki, o dönemde bir mümin, toplumun en zelil kimsesi hâline gelecektir. Hafızlar ve zahitler birbirlerini kınayacaklar, fakat her iki grup da göklerin melekûtunda 'pisler ve necisler' olarak anılacaklardır."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada zengin yoksul düşmekten başka bir şeyden korkmayacaktır. Öyle ki, bir dilenci, iki cuma arası el açıp dilenecek, ama bu süre içinde kimse avucuna bir şey koymayacaktır."

Selman dedi ki: "Bunlar da mı olacak, ya Resulallah?"

Buyurdu ki: "Evet, canımı elinde bu-lunduran Allah'a yemin ederim ki, ey Selman, bütün bunlar olacak ve o sırada 'Ruveybiza' konuşacaktır."

Selman dedi ki: "Anam babam sana kurban olsun, ya Resulallah, 'Ruveybiza' nedir?"

Buyurdu ki: " Halkın geneli hakkında, o güne kadar konuşmayan bir kimse konuşacaktır. Fakat ondan sonra fazla yaşamayacaklardır. Çok geçmeden yeryüzünden korkunç bir ses duyulacak.

Her topluluk o sesin kendi bölgelerinden geldiğini düşünecektir. İnsanlar Allah'ın dilediği bir süre kadar bekledikten ve kafaları üzerine yere geldikten sonra yeryüzü gizlediği madenleri dışarı atacaktır. Yani, altın ve gümüşü."

Peygamberimiz (s.a.a) o sırada sütunlara eliyle işaret ederek; "Bunlar gibi." dedi, "Ama o gün ne altın, ne de gümüş fayda verecektir. İşte 'Onun belirtileri geldi.'[21] ayetinin anlamı budur."[22]

Çıkan Bazı Eserlerimiz:

1- El-Mizan Fi Tefsir-il Kur'an c.1 - 5

2- İnançlarımız

3- Bilinmeyen Simasıyla Hz. Ali

4- Kur'an ve Ehlibeyt Örneklemeleriyle

Çocuk Terbiyesi

5- Tüm Boyutlarıyla İslam'da Şia

6- İnsan-ı Kâmil

7- Fazilet ve Amelleriyle Mübarek Üç

Aylar

8- Hicretten Şehadete Sözleriyle İmam

Hüseyin (a.s)

9- Ehlibeyt Mektebine Göre Namaz

Rehberi

10- Ölümle Başlayan Yolculuk.

(İkinci Baskı yakında)

İmam Mehdi Duası

Allah'ım! (İnsanlar için) senin hüccetin ve velin olan Hasan Askeri'nin oğlu Mehdi'ye şu anda ve bütün zamanlarda veli, koruyucu, yardımcı, kılavuz ve gözetleyici ol; ta ki onu yeryüzüne egemen kılasın ve uzun süre yeryüzünde yaşatasın.

DIPNOTLAR

---

[1]- Kemal-üd Din ve Tamam-un Nimet, c.2, s.670.

[2]- Mecma-ul Beyan tefsiri.

[3]- el-Bürhan tefsiri, c.2, s.121

[4]- Tefsir-un Nu'mani.

[5]- Mecma-ul Beyan tefsiri.

[6]- Mecma-ul Beyan tefsiri.

[7]- Bihar-ül Envar, c.13, eski baskı.

[8] - Usul-i Kafi, c. 1, s. 371, 5. hadis.

[9] - Şura/23.

[10] - Mikyal'ul Mekarim, c. 2, s. 200-250.

[11] - Bihar'ul Envar, c. 52, s. 22.

[12] - Kemal-ud Din, Şeyh Saduk , c. 2, s. 645, bab: 55, hadis 6.

[13] - Bihar-ül Envar, c. 52, s. 125.

[14] - Bihar'ul Envar, c. 44, s. 276, hadis 1; Mikyal'ul Mekarim'den naklen.

[15] - Mikyal'ul Mekarim, c. 2, s. 594.

[16] - Ravzat-ul Kafi, c. 2, s. 322.

[17] - Fussilet, 30.

[18] - Mikyal'ul Mekarim, c. 2, s. 177.

[19] - Gurer-ul Hikem, s.303.

[20] - Usul-i Kafi, Kuleynî c. 2, s. 75, hadis: 3.

[21]- Muhammed, 18

[22]- Tefsir-ul Kummî, c.2, s.303-307